

Městské prokuratuře v Praze
Legerova ul., Praha 2 - Nové Město
121 45

V Praze, dne 28. února 1977

Věc: porušení social. zákonnosti podnět k přezkoumání

Pracovníci Krajské správy SNB, odboru pro vyšetřování Státní bezpečnosti v Praze se dopustili po mém soudu několikanásobného porušení socialistické zákonnosti ve svém postupu vůči mně, vůči členům mé rodiny a vůči jedné nezúčastněné osobě.

1. Dne 12.1.1977 ráno jsem byl přímo z pracoviště předveden k svědeckému výslechu do Ruzyně, aniž mi bylo předloženo rozhodnutí prokurátora nebo vyšetřovatele. Na mé námitky příslušníci SNB prohlásili, že jistě vím, že jsem se nedostavil na předvolání (tak jim to prý bylo řečeno). Ve skutečnosti jsem žádné předvolání nedostal, ale téhož dne velmi brzo ráno pro mne přijeli jiní příslušníci do bytu, kde mne ovšem nenašli, protože jsem měl noční směnu v kotelně. Konečně mi ukázal po mém naléhání jeden z předvádějících nepodepsanou a razítkem neopatřenou kopii příkazu k předvedení.

2. Navzdory této skutečnosti napsal můj vyšetřovatel v Ruzyni (pplk. Kohl) do protokolu, že jsem se dostavil na výzvu, ačkoliv mne předtím v přízemí osobně převzal z rukou příslušníků SNB. (To pak byl jeden z důvodů, proč jsem protokol odmítl podepsat.)

3. Dne 21.1.1977 se celá záležitost opakovala, byť s malými odchylkami. Přímo z pracoviště jsem byl ráno bez jakéhokoliv předloženého rozhodnutí nebo příkazu předveden - tentokrát však ne do Ruzyně, nýbrž do svého bytu k domovní prohlídce, která byla zahájena ještě před mým příchodem. Na mou žádost mi bylo předloženo usnesení o prohlídce, které už přede mnou viděla má žena; usnesení, opatřené nečitelným podpisem nějakého podporučíka jakožto vyšetřovatele a strojem psanou doložkou: „Souhlasím: Generální prokurátor ČSR - v Praze dne 21.1. 1977“, však bylo bez razítka prokuratury a bez prokurátora podpisu, protože prokurátor prý nebyl k zastížení a věc nesnesla odkladu. Vyžádal jsem si proto doručení dodatečného prokurátora souhlasu v zákonné lhůtě, ale dodnes jsem jej nedostal. Na telefonickou urgenci mi vyšetřovatel, který předtím prohlídku prováděl, sdělil, že dodatečný souhlas je zbytečný, když už domovní prohlídka byla stejně provedena (por. Mikl).

4. K domovní prohlídce byla z rozhodnutí vyšetřovatele (nikoliv tedy na vyžádání kohokoliv z rodiny) přizvána manželka domovního důvěrníka, paní Stanislava Zavázalová z našeho domu. Namítala, že je nemocná, ale dostala odpověď, že to je její občanská povinnost. Když přihlížela prováděné prohlídce, upadla do deprese a její zdravotní stav se natolik zhoršil, že musela být na dva týdny hospitalizována.

5. Má žena a mé děti byly násilím přinuceny se soustředit během prohlídky v kuchyni a ani má žena nesměla být prohlídce přítomna. Přesto po skončení prohlídky musela protokol podepsat jako rodinný příslušník. Prohlíženy byly i věci, zřejmě náležející mým dcerám (z nichž tři jsou plnoleté), v místnostech, kde bydlí jen ony.

6. Po provedené prohlídce jsem byl odvezen k výsledku do Bartolomějské ulice. Po jeho skončení jsem byl dopraven znovu do svého bytu, kde následovala nová, již krátká prohlídka, tentokrát bez jakéhokoliv dalšího usnesení a bez přítomnosti nezúčastněné osoby, samozřejmě opět bez souhlasu prokurátora (bylo již odpoledne, zřejmě byli všichni prokurátoři toho dne mimo Prahu). Nová prohlídka byla zaměřena výhradně na magnetofonové kazety, které měli pracovníci StB zčásti již ráno v ruce. Kazety, z nichž některé náležejí mým dcerám (a byly nalezeny v jejich místnostech), byly bez prohlížení odňaty všechny, ačkoliv jsem upozorňoval na zjevnou nezávadnost většiny z nich (šlo o nahrávky hudební, převážně z vysílání klasických skladeb na Vltavě, s přesným označením obsahu nahrávky) a přestože jsem dal k dispozici magnetofon pro kontrolu a požádal řemeslníky o dočasné zapojení bytové sítě (právě přeměňovali napětí ze 120 na 220 V a pracovali v našem bytě). Kazety byly odňaty mně a mým dcerám přesto, že v usnesení o provedení první prohlídky se mluví pouze o hledaných závadných písemnostech, a přesto, že mělo jít „o věci důležité pro tr. řízení“, a žádná další, jinak orientovaná prohlídka nařízena nebyla. Vzhledem k snadným možným úpravám nahrávek na magnetofonové pásky nemohou být přece kazety vůbec použity jako důkazní materiál, a to tím spíše, že tzv. vyhodnocování je prováděno v mé nepřítomnosti dlouho po skončení prohlídky a že kazety byly – opět v rozporu s předpisy – uvedeny v protokolu jen sumárním číslem, bez jakéhokoliv bližšího označení (přes mé protesty).

7. Dosud mi nebyla přes urgenci vrácena ani jediná kazeta, ačkoliv nezajímavost z bezpečnostního hlediska musela být zjevná u velkého počtu kazet okamžitě. Smí trvat tzv. vyhodnocování tak dlouho (končí už šestý týden po odnětí)? Nebude mi příště odvezena celá knihovna a celý můj osobní archív k prostudování v policejních pracovnách? To by pak mohlo trvat několik let.

8. Po mém soudu nemůže obstát důvod, že prokurátor nebyl k zastížení a že prohlídka nesnesla odkladu, neboť ve stejné věci jsem byl vyslýchán, jak zmíněno, již o 9 dní dříve, a kromě toho podobně a ve stejné věci bylo v té době vyslýcháno několik desítek lidí a u řady z nich byly již po několik dní vykonávány domovní prohlídky, což bylo všeobecně známo. Prohlídky bez předchozího souhlasu prokurátora však nebyly výjimkou, nýbrž pravidlem.

Ve všech uvedených bodech žádám proto ve shodě se zákonem o prokuratuře ze dne 20. března 1970 č.20 Sb. o přezkoumání postupu pracovníků Krajské správy SNB. A vzhledem k tomu, že v poslední době došlo, jak je všeobecně známo, k celé řadě obdobných případů nezákonného postupu, ohrožujících a porušujících nejrůznější práva a zájmy občanů, žádám ve smyslu § 4 uvedeného zákona o prokuratuře, aby prokuratura učinila potřebná opatření pro to, aby k takovým porušením socialistické zákonnosti napříště nedocházelo, zejména pak nikoliv v takových sériích.

Zároveň upozorňuji na nevyhovující vypravení výzvy Městské prokuratury pod č.j. 1 Kn 86/77 – 1, datované 22.2.1977 v Praze, abych se 2. března t.r. dostavil k vysvětlení ve věci porušení platných zákonů. Výzva je psána na stroji, ale není opatřena ani státním razítkem, ani jakýmkoliv, byť nečitelným podpisem, což jsou nezbytné náležitosti každého předvolání.

PhDr. Ladislav Hejdánek

Slovenská 11/1145

Praha 2 - Vinohrady

120 00